

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0182 (mr. M.E.J. Bracco Gartner, voorzitter en mr. D.P. van Strien, secretaris)

Klacht ontvangen op : 28 augustus 2020
Ingediend door : De consument
Tegen : Aegon Bank N.V., gevestigd te Den Haag, verder te noemen de bank
Datum uitspraak : 24 februari 2021
Aard uitspraak : Bindend advies
Uitkomst : Vordering afgewezen

Samenvatting

Effectenlease. Verjaring. De vorderingen van de consument zijn verjaard voor zover deze betrekking hebben op de gestelde schending van precontractuele informatieverplichtingen en onderzoeksverplichtingen, de restschuld, het niet onderzoeken van de financiële positie van de consument en de gestelde overtreding van de Wte 1995. De overige vorderingen, die betrekking hebben op het fiscale nadeel dat zou zijn ontstaan doordat de beleggingen op naam van de bank worden aangehouden en op wederrechtelijke toe-eigening van opbrengsten van het beleggingsfonds, worden afgewezen.

1. De procedure

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daarom bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument heeft bij de bank per 4 november 2002 een effectenleaseovereenkomst afgesloten, met de naam Renteretour Vliegwiél, met een totaal aankoopbedrag van € 8.639,42 en een totaal te betalen rente van € 8.550,59 gebaseerd op een rente van 10,5% per jaar (effectief 11,02% per jaar). Vermeerderd met administratiekosten van € 810 (€ 4,50 per maand) is de consument in totaal een leasesom overeengekomen van € 18.000.

Deze leasesom moest hij terugbetalen in 180 gelijke termijnen van € 100,-. De overeenkomst was dus aangegaan voor 180 maanden (15 jaar). Nadat 90 maanden (7,5 jaar) verlopen waren, kon de consument de overeenkomst opzeggen.

- 2.2 De beleggingen waren ondergebracht in het AEGON Optimum Wereld aandelenfonds. De bank heeft aan de consument van dit fonds 1.423,2974 participaties in lease verstrekt. Op grond van de met de bank gesloten overeenkomst zou consument na terugbetaling van de leasesom van rechtswege eigenaar worden van deze deelnamerechten (artikel 6 van de overeenkomst).
- 2.3 In de Bijzondere Voorwaarden RenteRetour Vliegwiél is onder meer opgenomen:
- “1) Het deelnemingsrecht dat de cliënt onder deze overeenkomst van [de bank] in lease neemt betreft de in een aantal participaties uitgedrukte vordering die [de bank] heeft op de Stichting AEGON BeleggingsGiro (de Stichting). De participaties zelf zullen door de Stichting worden gehouden.*
- 2) [de bank] blijft eigenaresse van de deelnemingsrechten totdat de cliënt haar al datgene heeft betaald wat hij haar krachtens de RenteRetour Vliegwiél-overeenkomst verschuldigd is. [de bank] draagt het risico van het verloren gaan van deze vordering totdat deze eigendom van cliënt zijn geworden. Koersrisico’s komen echter voor rekening van cliënt.*
- 3) Alle baten en waardeveranderingen van de deelnemingsrechten komen de cliënt toe. De fondsen keren stockdividend uit. [de bank] zal deze participaties kosteloos verkopen en de opbrengst zo spoedig mogelijk aan de cliënt doen toekomen, zulks eventueel onder aftrek van wettelijk verplichte inhoudingen. (...)”*
- 2.4 De consument heeft éénmaal in 2005 en tweemaal in 2007 een pro-formaberekening voor beëindiging van de overeenkomst ontvangen.
- 2.5 Per brieven van december 2005, 10 april 2007 en 4 juni 2008 heeft de bank aan de consument de mogelijkheid geboden zijn overeenkomst voor het einde van de looptijd onder gunstige voorwaarden te beëindigen.

De bank heeft in de brief van december 2005 onder meer geschreven:

“(...) U zult inmiddels uit de media hebben begrepen dat onder bemiddeling van wijlen de heer W.F. Duisenberg een regeling is getroffen tussen Dexia Nederland N.V., een grote aanbieder van effectenleaseproducten, de Consumentenbond, de Vereniging van Effectenbezitters en enkele stichtingen die belangen van diverse klanten van Dexia vertegenwoordigen.

Deze zogenaamde “Duisenberg-regeling” biedt een tegemoetkoming aan klanten met een effectenlease-overeenkomst. Beoogd is om op deze manier een einde te maken aan de maatschappelijke onrust die is ontstaan rondom effectenlease-producten.

[de bank] wil haar klanten graag tegemoet komen en zoekt daarom aansluiting bij de Duisenberg-regeling. Voor bovengenoemde overeenkomst betekent dit het volgende:

Uw vliegwiellovereenkomst is een effectenlease-product. Het betreft een aflossingsproduct waardoor er op de einddatum geen restschuld overblijft. Bij tussentijdse beëindiging van uw overeenkomst kan er echter wel een restschuld ontstaan. De voornaamste reden is omdat u de lening dan nog niet geheel hebt afgelost. Ook bent u bij tussentijdse beëindiging binnen een bepaalde termijn een boete verschuldigd. Deze termijn wordt boetetermijn genoemd.

Indien u aan uw betalingsverplichtingen heeft voldaan en u na de boetetermijn, na 3 mei 2010, tussentijds tot beëindiging over wilt gaan, dan zal [de bank] conform de Duisenberg-regeling 10% van de restschuld voor haar rekening nemen. (...)”

In de brief van 10 april 2008 staat onder meer:

“(...) U heeft een Vliegwiellovereenkomst gesloten met [de bank]. Dit is een effectenleaseproduct. Effectenleaseproducten hebben de laatste jaren erg in de belangstelling gestaan. Met name producten waarbij de klant aan het einde van de looptijd een restschuld kan hebben, zijn onderwerp van discussie en rechtszaken geworden.

Een belangrijke ontwikkeling was de vaststelling van de zogenaamde Duisenberg-regeling. Deze regeling biedt ook een leidraad voor klanten die hun effectenleaseproduct voortijdig willen beëindigen. De regeling gaat uit van verschillende oplossingen voor verschillende soorten effectenleaseproducten. Zo wordt er bijvoorbeeld een onderscheid gemaakt tussen contracten die kunnen eindigen met een restschuld en contracten waarbij dat niet het geval is

[de bank] heeft steeds aangegeven deze Duisenberg-regeling zoveel mogelijk te volgen. Onlangs heeft ook het Gerechtshof Amsterdam bepaald dat de Duisenberg-regeling een goede regeling is.

[de bank] wil de oplossingen die de Duisenberg-regeling biedt ook aan klanten met een Vliegwiellovereenkomst beschikbaar stellen. In deze brief legt [de bank] u een beëindigingsaanbod voor.

Het [de bank] aanbod houdt in:

- Vliegwielerovereenkomsten kunnen nu zonder boeterente worden beëindigd, voordat de boetetermijn is verstreken

- Indien na verrekening van de (restant) hoofdsom met de waarde van de participaties, er een positief saldo is, dan wordt dat uitgekeerd. Indien er een negatief saldo (restschuld) is, dan neemt [de bank] daarvan tweederde voor haar rekening. Ook in dat geval wordt de boeterente kwijtgescholden. Voor deze klanten geldt dat een derde van de restschuld moet worden voldaan aan [de bank].

Voor uw betekent deze aanbieding het volgende:

Waarde participaties per 02-04-2007	€ 13.635,19
(Restant) hoofdsom	€ 7.304,48 -/-
Sub-totaal	€ 6.330,71
Boeterente	€ 1.110,00
Eenmalige kwijtschelding boeterente	€ -1.110,00
Totaal boeterente	€ 0,00
Openstaande verplichtingen	€ 0,00
Door u te ontvangen	€ 6.330,71

(...) Dit aanbod geldt eenmalig voor een periode van vier weken na de datum van deze brief. Mocht u in een later stadium willen beëindigen dan moet u rekening houden met de mogelijkheid dat u een (grotere) restschuld moet voldoen en dat (Eventueel) boeterente verschuldigd is.”

In de brief van 4 juni 2008 heeft de bank dit aanbod herhaald, waarbij de bank nog heeft verduidelijkt:

“Indien er een negatief saldo (koersverlies) is, dan neemt [de bank] daarvan tweederde (67%) voor haar rekening. U dient het resterende gedeelte (een derde), en de eventuele openstaande verplichtingen, te voldoen (...).”

Consument is niet op de aanbiedingen ingegaan.

2.6 Bij brief van 18 maart 2009 heeft de bank de consument geïnformeerd dat sprake was van een betalingsachterstand op zijn overeenkomst:

“Om te voorkomen dat uw overeenkomst wordt beëindigd dient u vóór 15-4-2009 het bedrag van € 668,67 ineens over te maken naar [...].(...).”

Indien voor 15-4-2009 de achterstand niet volledig is voldaan, wordt uw overeenkomst beëindigd. Na de beëindiging ontvangt u een eindafrekening. (...).”

Als bijlage heeft de bank een waardeoverzicht meegezonden, waarin een berekening wordt gegeven van de financiële gevolgen van de beëindiging van de overeenkomst, met daarbij de waarschuwing dat de koersen nog kunnen wijzigen.

2.7 De consument heeft de achterstand niet voldaan en de bank heeft de overeenkomst per 15 april 2009 beëindigd. Bij brief van 28 april 2009 heeft de consument de eindafrekening ontvangen. Hieruit bleek dat hij een restschuld van € 0,56 moest voldoen.

2.8 De consument heeft de bank op 16 juli 2009 het volgende geschreven:
“(...) Ik ben op 04 november 2002 een overeenkomst Renteretour Vliegwiel met het polisnummer [nummer] aangegaan voor een periode van 180 maanden.

Doordat ik een echtscheiding te verduren kreeg in 2004 en officieel gescheiden 23 september 2004 en door een plotselinge werkloosheid in 2007 was ik niet meer in staat om mijn lopende verplichtingen te kunnen voldoen van € 100,00 per maand.

Door deze voornoemde feiten ben ik hierdoor in financiële problemen gekomen en was toen niet meer en ook thans niet meer in staat om deze verplichting te continueren.

Daarom heb ik ook een verzoek aan U om mijn ingelegde gelden van groot € 6.400,00 zegge zes duizend vier honderd euro en nul euro cent, vanaf 02-11-2002 tot 01-04-2008, die door mij zijn voldaan via mijn bankrelaties t.w. Postbank en ABN AMRO aan Uw onderneming, om een restitutie van deze ingelegde gelden te mogen ontvangen.

Op het moment van aangaan contract stond de AEGON Wereldwijd Aandelenforms Acc op een index van 5580.19 en in maart 2008 stond deze index op 8023.08. Thans staat deze index op 6074.86.

Gezien deze voorgaande waarden en Uw schrijven van 18 maart 2009, waarin U mij verzoekt om nog eens € 823,14 te moeten betalen berust volgens mijn berekeningen niet conform de waarheid waar ik alreeds een bedrag van € 6.400,00 heb betaald en dat ik een boete / rente moet betalen over deze is een extreem hoog bedrag.

Gezien deze stelling name zou ik U gaarne willen verzoeken om mij de ingelegde gelden te restitueren conform de uitspraken van het Europese hof, na aftrek van een minnelijke schikking in deze. (...)”

2.9 De bank heeft dit verzoek bij brief van 11 augustus 2009 afgewezen. Op 31 juli 2020 heeft de consument bij de bank een klacht over zijn effectenleaseovereenkomst ingediend. Deze heeft de bank afgewezen, waarna de consument een klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering

- 2.10 De consument vordert een bedrag van € 7.216,62. Bij de berekening van dit schadebedrag heeft consument de betaalde aflossingen en rente, het volgens de consument door de bank nog aan hem verschuldigde dividend, de restantschuld, het geleden koersverlies, de premieachterstand, de boeterente en het door consument gestelde nadeel als gevolg van de door de bank verschuldigde vennootschapsbelasting in aanmerking genomen.
- 2.11 De consument is van oordeel dat de bank voorafgaand en bij het aangaan van de effectenleaseovereenkomst niet heeft voldaan aan de zorgplicht die zij jegens de consument in acht behoort te nemen. Verder stelt de consument dat de bank het fiscale nadeel dat de bank lijdt omdat de participaties op haar naam staan en derhalve aan vennootschapsbelasting onderhevig zijn, aan de consument heeft doorberekend. Ten slotte stelt de consument dat de bank op wederrechtelijke wijze de opbrengsten uit de beleggingen aan zichzelf heeft toegeëigend.
- 2.12 Bij repliek heeft de consument zijn klacht als volgt samengevat:
1. Onrechtmatige daad doordat de bank diverse precontractuele informatieverplichtingen heeft geschonden:
 - a. Het niet waarschuwen voor het fiscale nadeel dat is ontstaan doordat de beleggingen op naam van de bank worden aangehouden;
 - b. Het niet waarschuwen voor restschulden;
 - c. Het niet onderzoeken van de financiële positie van de consument;
 - d. Het overtreden van de Wte 1995 door het aannemen van een order van een niet vrijgestelde orderremisier.
 2. Genoten wederrechtelijk voordeel ter zake het toegerekende resultaat uit de normale bedrijfsvoering van het beleggingsfonds waarin voor rekening en risico van de consument is belegd.

Het verweer

- 2.13 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consument. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

- 3.1 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of de bank jegens de consument verplicht is een schadevergoeding te betalen. De bank heeft als verweer aangevoerd dat de consument zijn klacht te laat heeft ingediend in de zin van het door de Geschillencommissie gehanteerde reglement en heeft zich bovendien op het standpunt gesteld dat de klacht van consument is verjaard. De commissie moet eerst beoordelen of één van deze verweren slaagt, omdat de commissie de klacht in dat geval niet verder inhoudelijk kan beoordelen.

Behandelbaarheid klacht

- 3.2 Op grond van artikel 5 van het reglement moet een klacht worden ingediend binnen drie maanden na de dagtekening van de brief of het bericht waarin de financiële dienstverlener (de bank) definitief zijn standpunt over de klacht aan de consument kenbaar heeft gemaakt, ofwel binnen een jaar nadat de consument voor het eerst bij de financiële dienstverlener heeft geklaagd. Deze laatste termijn kan worden verlengd als de financiële dienstverlener bij het schriftelijk kenbaar maken van zijn standpunt niet heeft gewezen op de mogelijkheid om de klacht bij Kifid in te dienen. In dat geval moet de consument de klacht indienen binnen een redelijke termijn nadat hij begreep of had behoren te begrijpen dat hij met zijn klacht bij Kifid terecht kon.
- 3.3 De bank stelt dat de consument met zijn brief van 16 juli 2009, waarin hij heeft gevraagd om een minnelijke regeling, reeds een klacht heeft ingediend. De bank heeft datzelfde jaar op deze brief gereageerd en vervolgens heeft de consument zich pas 11 jaar later weer tot de bank gericht met een klacht en de klacht daarna bij Kifid ingediend.
- 3.4 De Commissie is van oordeel dat de brief van 16 juli 2009 echter niet zozeer een klacht inhoudt, maar een verzoek tot het aangaan van een minnelijke regeling. Voor zover de consument in zijn brief al een klacht heeft verwoord, dan heeft deze alleen betrekking op de wijze waarop het eindbedrag is vastgesteld. Hierover klaagt de consument in deze klacht-procedure niet. Het is dan ook niet komen vast te staan dat de consument zijn klacht te laat heeft ingediend.

Verjaring

- 3.5 De bank stelt voorts dat de vordering van de consument is verjaard. Een rechtsvordering tot vergoeding van schade verjaart op grond van artikel 3:310 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek ('BW') door verloop van vijf jaren na aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden. Naar vaste rechtspraak van de Hoge Raad moet de eis dat de benadeelde bekend is geworden met zowel de schade als de daarvoor aansprakelijke persoon zo worden opgevat dat het hier gaat om een daadwerkelijke bekendheid, zodat het enkele vermoeden van het bestaan van schade niet volstaat. De verjaringstermijn van art. 3:310 lid 1 BW begint pas te lopen op de dag na die waarop de benadeelde daadwerkelijk in staat is een rechtsvordering tot vergoeding van de door hem geleden schade in te stellen. Zie de uitspraak van de Hoge Raad van 24 januari 2003 (ECLI:NL:HR:2003:AF0694, te vinden op www.rechtspraak.nl). Daarvan zal sprake zijn als de benadeelde voldoende zekerheid – die niet een absolute zekerheid behoeft te zijn – heeft verkregen dat de schade is veroorzaakt door tekortschietend of foutief handelen van de betrokken persoon.

- 3.6 De hiervoor genoemde regels zien op gevallen waarin de benadeelde onbekend is met of redelijkerwijs in onzekerheid verkeert over het bestaan van schade, de oorzaak van de schade of de voor het ontstaan van de schade verantwoordelijke persoon. Deze regels houden niet in dat voor het gaan lopen van de verjaringstermijn is vereist dat de benadeelde – behalve met de feiten en omstandigheden die betrekking hebben op de schade en de daarvoor aansprakelijke persoon – daadwerkelijk bekend is met de juridische beoordeling van die feiten en omstandigheden. Zie de uitspraak van de Hoge Raad van 26 november 2004 (ECLI:NL:HR:2004:AR1739). Dit betekent evenmin dat is vereist dat de benadeelde steeds ook met de (exacte) oorzaak van de schade bekend is. Zie uitspraak van de Hoge Raad van 20 februari 2004 (ECLI:NL:HR:2004:AN8903). Het antwoord op de vraag op welk tijdstip de verjaringstermijn is gaan lopen, is afhankelijk van alle ter zake dienende omstandigheden. Zie uitspraak van de Hoge Raad van 14 november 2014 (ECLI:NL:HR:2014:3240).
- 3.7 De bank onderbouwt haar beroep op verjaring door te wijzen op haar brieven van december 2005 en april 2007 waarin zij de consument heeft geïnformeerd over de zogenaamde “Duisenberg-regeling”. Daarbij heeft de bank uitgelegd wat de kenmerken zijn van de door de consument gesloten effectenleaseovereenkomst. De bank heeft de consument bij brief van 11 augustus 2009 opnieuw geïnformeerd over de inhoud en werking van de effectenleaseovereenkomst. Bovendien is de overeenkomst op 15 april 2009 beëindigd omdat de consument gedurende langere tijd niet meer aan zijn betalingsverplichtingen jegens de bank had voldaan. Tussen 15 april 2009 en 31 juli 2020 heeft de consument de bank nimmer aansprakelijk gesteld voor de door hem gestelde schade of de verjaring gestuit. De bank is daarom van oordeel dat de vermeende vordering uit hoofde van de effectenlease overeenkomsten zijn verjaard.
- 3.8 De commissie stelt vast dat de bank in haar brieven van december 2005 en april 2007 niet alleen de Duisenberg-regeling heeft toegelicht, die inhoudt dat de bank de consument een tegemoetkoming aanbiedt voor schade die hij als gevolg van zijn effectenleaseovereenkomst zou kunnen lijden, maar dat de bank ook heeft geschreven dat met deze regeling geprobeerd is een einde te maken aan de maatschappelijke onrust die over effectenleaseovereenkomsten was ontstaan. Ook heeft de bank geschreven dat er rechtszaken over effectenleaseovereenkomsten zijn gevoerd. Verder heeft de bank de werking van de effectenleaseovereenkomst van de consument duidelijk uiteengezet. De commissie is dan ook van oordeel dat de consument na ontvangst van de brieven van de bank van december 2005 en april 2007 wist of kon weten dat hij schade zou kunnen lijden als gevolg van het aangaan van de effectenleaseovereenkomsten en dat hij de bank hiervoor waarschijnlijk aansprakelijk zou kunnen stellen.

3.9 Na beëindiging van de overeenkomst heeft de consument op 28 april 2009 de eindafrekening ontvangen en is hij bekend geworden met de gestelde schade. Vanaf die datum is de verjaringstermijn van artikel 3:310 lid 1 BW gaan lopen. Niet is gebleken dat consument deze verjaringstermijn na zijn brief van 16 juli 2009 (tijdig) heeft gestuit. Het argument van consument dat hij niet bekend was met de werkelijke oorzaak van de schade is niet relevant, zoals blijkt uit onder 3.6 weergegeven jurisprudentie. Voor zover de consument vergoeding van deze schade vordert, zijn deze vorderingen dan ook verjaard. De vorderingen worden daarom afgewezen. Het gaat om de vorderingen die betrekking hebben de door de consument gestelde schending door de bank van precontractuele informatieverplichtingen en onderzoeksverplichtingen, die betrekking hebben op de restschuld, het niet onderzoeken van de financiële positie van de consument en de gestelde overtreding van de Wte 1995.

Andere vorderingen

3.10 De klacht dat de bank niet heeft gewaarschuwd voor het fiscale nadeel dat is ontstaan doordat de beleggingen op naam van de bank worden aangehouden, heeft betrekking op een andere schade dan de verjaarde vorderingen. De schade die consument als gevolg hiervan stelt te hebben geleden, relateert hij aan de vennootschapsbelasting die de bank zou moeten betalen over het resultaat op zijn beleggingen die op naam van de bank worden aangehouden. De consument stelt dat de bank deze belastingafdracht heeft verrekend met de aan de consument toekomende dividenden. Voorts stelt de consument dat de bank, als participant in het beleggingsfonds, extra participaties ontving bij het betaalbaar stellen van het resultaat op de beleggingen. Reden hiervoor is volgens de consument dat het fonds geen dividenden uitkeert, maar deze herbelegt. De consument stelt dit resultaat niet te hebben ontvangen, omdat hem gedurende de looptijd van de overeenkomst geen extra participaties zijn toegekend. Ook dit is onrechtmatig, aldus de consument. De bank zou dit ten slotte met misleidende informatie hebben willen verhullen.

3.11 De bank heeft aangevoerd dat zij de consument voorafgaand aan het aangaan van de effectenleaseovereenkomst erop gewezen heeft dat hij pas eigenaar wordt van de participaties als hij aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan (zie nummer 2.2 en 2.3 hierboven). Wat betreft de baten is voorts in artikel 3 van de Bijzondere Voorwaarden RenteRetour Vliegwiel bepaald dat stockdividend niet in participaties maar in contanten wordt uitgekeerd (zie nummer 2.3 hierboven). De bank heeft ten slotte een overzicht overgelegd van de dividenden die zij heeft uitgekeerd. Een deel van de dividenden heeft zij verrekend met de betalingsachterstand van de consument.

3.12 De commissie volgt dit verweer van de bank. Uit artikel 3 van de Bijzondere Voorwaarden blijkt dat bij het aangaan van de overeenkomst is afgesproken dat eventuele dividenden in contanten aan de consument worden uitgekeerd.

Dit betekent dat het aantal aan de consument toegewezen participaties niet zal groeien als gevolg van de opbrengsten van de beleggingen. Ook heeft de bank een overzicht verstrekt van de volgens de bank daadwerkelijk uitgekeerde dividenden, waarvan een deel is verrekend met de betalingsachterstanden van de consument. De consument betwist de geldigheid van de door de bank genoemde bedragen en stelt dat hij recht heeft op een groter bedrag aan dividenden, welk bedrag hij berekent aan de hand van een vast percentage van zijn inleg. Hij onderbouwt echter op geen enkele wijze dat dit percentage daadwerkelijk op zijn participaties is uitgekeerd. De commissie acht het dan ook niet aannemelijk dat de consument recht heeft op hogere dividendbaten dan de door de bank genoemde bedragen. Dit betekent dat ook niet is komen vast te staan dat de bank eventuele op haar rustende belastingverplichtingen heeft verrekend met aan de consument toekomende dividenden. De consument heeft ook niet op een andere manier aangetoond dat hij is benadeeld als gevolg van eventueel op de bank rustende verplichtingen uit hoofde van de vennootschapsbelasting. Ten slotte is niet komen vast te staan dat de bank zich op wederrechtelijke wijze een deel van de opbrengsten van het beleggingsfonds heeft toegeëigend. De commissie wijst deze vorderingen af.

3.13 De conclusie is dat een deel van de vorderingen van de consument zijn verjaard en dat de commissie de vorderingen van consument voor het overige eveneens afwijst.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening wanneer wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het Reglement van de Commissie van Beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.